

Arrest

nr. 197 667 van 10 januari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Filip VAN BERGEN
Lange Leemstraat 53
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2018 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 15 december 2017.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN BERGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, komt op 24 september 2016 België binnen en dient op 29 september 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 10 oktober 2016 vragen de Belgische autoriteiten aan Italië om verzoeker over te nemen op

grond van artikel 13.1 van de verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-III-Verordening). Op 21 december 2016 gaan de Italiaanse autoriteiten akkoord met de overname van verzoeker.

1.3. Op 27 februari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.4. Bij arrest nr. 192 413 van 22 september 2017 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing.

1.5. Op 15 december 2017 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de thans bestreden beslissing. Deze werd op dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht.

1.6. Op 23 december 2017 diende verzoeker een verzoek tot schorsing en annulatie in tegen deze beslissing.

1.7. Met een op 5 januari 2018 per post aangetekende zending dient verzoeker het huidige verzoekschrift tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

2. Rechtspleging

Hoewel het verzoekschrift om voorlopige maatregelen in de hoofding niet vermeldt dat het een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, vermeldt het eerste blad van het verzoekschrift onderaan, in het vet gedrukt, het volgende:

“Gezien de verwijdering van het grondgebied gepland staat op 18/01/2018 (stuk 5), is de verwijderingsmaatregel imminent geworden en is het uiterst dringend noodzakelijk dat het schorsingsberoep tijdig en vóór deze datum behandeld wordt.”

Na telefonische contactname door de griffier op 9 januari 2018 bevestigt de advocaat van de verzoekende partij dat het wel degelijk de bedoeling is om de repatriëring voorzien op 18 januari 2018 te verhinderen, zodat de zaak dient te worden behandeld als een vordering om voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen en het hoogdringende karakter ervan

Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

Artikel 39/57, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terughoudingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

Gelet op voormelde wetsbepalingen dient, naargelang een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een eerste of een meervoudige verwijderingsbeslissing, een beroepstermijn van vijf of tien dagen te worden gerespecteerd. Deze termijn gaat in vanaf het ogenblik dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt.

In casu werd aan verzoekende partij op 15 december 2017 voor de tweede maal een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven waarbij zij tevens van haar vrijheid werd beroofd met het oog op

verwijdering. De tenuitvoerlegging van de door verzoekende partij bestreden verwijderingsmaatregel was derhalve reeds "*imminent*" sedert 15 december 2017. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat reeds op 19 december 2017 een vlucht naar Rome werd geboekt op 18 januari 2018.

Het staat dan ook vast dat verzoekende partij, door het indienen van een verzoek om voorlopige maatregelen op 5 januari 2018 de beroepstermijn die is opgenomen in 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet heeft miskend.

Waar verzoekende partij ter terechtzitting aanvoert dat zij diende te wachten tot haar (gewoon) verzoek tot schorsing en annulatie op de rol werd geplaatst alvorens zij de vordering tot voorlopige maatregelen kon indienen, toont zij daarmee niet aan dat zij, vanaf de kennisname van de bestreden beslissing op 15 december 2017, niet de mogelijkheid had om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

De keuze van de verzoekende partij om op 23 december 2017 een gewone vordering tot schorsing in te dienen, ondanks het feit dat zij reeds werd vastgehouden met het oog op verwijdering, is een keuze die de verzoekende partij zelf maakt waarbij zij behoort te weten dat zij het risico loopt – aangezien dergelijke vordering geen schorsend effect heeft – verwijderd te worden vooraleer de Raad tot een uitspraak komt. Zij kan haar eigen nalatig handelen niet rechtzetten door thans een manifest laattijdige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. De vordering is manifest onontvankelijk *ratione temporis*.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

C. VERHAERT